

ANEXA 3 – Procedura de verificare a standardelor de etică și integritate academică la SD Istorie

Procedura formulează recomandări și cerințe în acord cu principiile tradiționale ale cercetării istorice, cu practica consacrată la Școala Doctorală de Istorie și este elaborată în deplină concordanță cu cerințele CNADTCU pentru domeniul Istorie și studii culturale. Ea vizează activitatea de cercetare, tehnicile muncii intelectuale și criteriile pentru redactarea și aprecierea unei teze de doctorat.

I. Aspecte preliminare

(1) Teza de doctorat este organizată pornind de la o ipoteză de cercetare relevantă în cadrul domeniului istoriei și/sau urmărește tematici relevante pentru cercetare. Ea este calea către afirmare și recunoaștere a unui debutant, de aceea trebuie să aibă un impact semnificativ.

(2) După stabilirea ipotezei de cercetare, doctorandul trebuie să stabilească subdomeniul, tipul de abordare și metodologia relevantă în cercetare; doctorandul trebuie să probeze în cadrul tezei buna cunoaștere a literaturii de specialitate specifice tematicii și abordării alese, precum și cunoașterea celor mai recente evoluții din literatura de specialitate (izvoare istorice, reviste academice, cărți publicate și alte cercetări relevante etc.).

(3) Teza trebuie să ofere contribuții originale de cercetare realizate cu acuratețe metodologică și să probeze competențele autorului de a explica și interpreta coerent obiectul cercetării prin modelul/modelele teoretice alese.

(4) Obiectivul de cercetare asumat de autor este primul și cel mai important element al tezei de doctorat; acesta funcționează ca prim criteriu pentru evaluarea lucrării, astfel încât formularea, justificarea și explicitarea acestuia reprezintă primul pas important în construcția cercetării.

(5) Autorul trebuie să justifice alegerea teoriilor și paradigmatelor folosite în funcție de capacitatea acestora de a construi explicații, predicții etc. asupra subiectului cercetării. Odată justificate opțiunile teoretice, autorul trebuie să dovedească cunoașterea respectivelor teorii printr-o trecere în revistă a literaturii de specialitate, cu accent pe stadiul actual al cunoașterii științifice și nu pe caracterul exhaustiv al evoluțiilor succesive din interiorul respectivei abordări.

(6) Alegerea și justificarea metodologiei de cercetare trebuie realizată în corelație logică cu obiectivul cercetării și cu paradigma teoretică folosită; autorul trebuie să justifice alegerea anumitor metode de cercetare și omiterea altora, și să probeze utilizarea lor adecvată în cercetare.

II. Rapoartele de cercetare

(1) Denumirea de „raport de cercetare” este generică, dar acoperă etape distincte din parcursul doctoral. După finalizarea PPUA, doctorandul susține în fața comisiei de îndrumare și etică academică proiectul de cercetare, identificat ca Raport de cercetare nr. 1. Proiectul de cercetare prezintă clar tema,

istoricul cercetărilor, perspectivele metodologice și obiectivele. Se recomandă susținerea proiectului la începutul semestrului II din anul I, pentru a lăsa cât mai mult timp activității de cercetare.

(2) După susținerea proiectului de cercetare, se întocmește programul de cercetare individuală, în care se stabilesc numărul și periodicitatea rapoartelor de cercetare ulterioare. Dată fiind durata studiilor doctorale, se recomandă planificarea a două rapoarte de cercetare și a raportului final, aferente anilor de studii II, III, respectiv IV.

(3) Rapoartele de cercetare intermediare sunt studii temeinice, redactate după toate normele cercetării științifice și reprezintă capitole, sau părți din teza de doctorat. Subiectele rapoartelor se stabilesc în cadrul comisiei de îndrumare și etică academică, dar titlul exact se precizează doar în procesul verbal de susținere a raportului de cercetare. Se recomandă ca, pe baza acestor rapoarte, doctoranzii să participe cu comunicări la conferințe științifice și să publice studii, pentru a îndeplini standardele minimale pentru susținerea tezei.

(4) Susținerea rapoartelor de cercetare urmează procedura susținerii tezei de doctorat și poate fi publică. În situația în care se dorește susținerea publică, doctorandul depune o cerere cu 15 zile anterior susținerii, indicând data, ora și locul, pentru ca anunțul să fie publicat și asigurat spațiul de desfășurare. Membrii comisiei acordă un calificativ raportului, în situația în care acesta este „nesatisfăcător” sunt menționate deficiențele și este necesară refacerea raportului.

(5) În situații specifice, conducătorul de doctorat poate solicita doctorandului rapoarte de activitate, însă acestea nu pot fi asimilate rapoartelor de cercetare.

(6) Raportul de cercetare final înseamnă susținerea tezei în fața comisiei de îndrumare și etică academică și implică urmarea tuturor pașilor procedurali, conform legislației în vigoare.

III. Elaborarea tezei: cerințe de formă

(1) Se recomandă ca teza să conțină următoarele secțiuni: pagina de titlu, cuprins, introducere, capitolele cu demonstrația propriu-zisă, concluziile, bibliografia (sursele, literatura secundară), anexele (dacă este cazul: tabele, grafice, figuri, planșe etc.).

(2) Titlul tezei trebuie să reflecte conținutul cercetării, precizând, după caz, limite cronologice și/sau delimitarea geografică, unitatea teritorial-administrativă pentru fenomenul istoric studiat. Se vor evita formulări de tipul: „contribuții la...”; „aspecte privind...”; „considerații asupra...”.

(3) Se recomandă ca secțiunea introductivă (care include motivația alegerii temei, stadiul actual al cunoașterii, ipotezele și obiectivele urmărite și metodologia de cercetare) să nu depășească 1/4 din lucrare, în timp ce, pentru prezentarea rezultatelor cercetărilor proprii și a concluziilor, să se aloce minimum 3/4 din teză.

(4) Teza de doctorat trebuie să aibă minimum 85.000 de cuvinte (incluzând notele de subsol) format A4 (font 12, la 1,5 rânduri), fără bibliografie și anexe.

(5) În cazul includerii, parțiale sau integrale, în teza de doctorat a unor lucrări științifice originale, elaborate de doctorand în cadrul studiilor universitare de doctorat și publicate anterior susținerii publice, va fi inclusă, după *Cuprins*, o *declarație de autor cu lista publicațiilor* respective. Acele publicații proprii vor fi, de asemenea, menționate în corpul tezei de doctorat și în *bibliografie*.

(6) Teza de doctorat nu poate fi susținută public: a.) dacă doctorandul nu a publicat în timpul stagiului cel puțin 2 articole în reviste indexate în bazele de date internaționale recunoscute pentru domeniul Istorie și Studii Culturale de către CNATDCU sau în volume apărute la edituri cu prestigiu

internațional recunoscute de CNCS ori la edituri cu prestigiu național recunoscute de CNCS (categoriile A sau B); b.) dacă nu a participat cu lucrări științifice la minimum 2 conferințe naționale/internaționale de profil cu comitet de program, participări dovedite prin programul conferinței; doctorandul trebuie să fie prim autor, iar lucrările publicate/comunicate trebuie să conțină rezultate din teza de doctorat.

IV. Cerințe de fond

(1) O teză de doctorat trebuie să cuprindă obligatoriu în partea introductivă detalii cu privire la istoriografia/stadiul cunoașterii problemei, corpusul de surse folosit, obiectivele cercetării, perspectiva teoretică și metodologică a cercetării, întrebările/ipotezele de lucru, originalitatea demersului.

(2) Metodele de cercetare trebuie prezentate clar în teză, iar utilizarea lor se impune a fi argumentată în contextul temei și al istoriografiei/literaturii secundare existente. Autorul/autoarea trebuie să explice atât necesitatea metodelor, cât și originalitatea aplicării lor.

(3) Originalitatea unei cercetări doctorale în domeniile Istorie și Studii culturale poate proveni din noutatea demersului întreprins, din noile interpretări formulate și/sau rectificarea unor abordări sau interpretări anterioare, din ineditul materialelor/informațiilor descoperite sau accesate de autor/autoare și introduse în circuitul științific.

(4) Cercetarea doctorală trebuie să se întemeieze pe o bază largă de surse. Criteriile „cantitativ” și „inedit” sunt de luat în seamă, având însă relevanță în măsura în care doctorandul produce concluzii originale și semnificative în raport cu problematica aleasă. Doctorandul trebuie să cunoască și să utilizeze cât mai multe surse, să fie capabil să facă o selecție a lor, să le evalueze și analizeze adecvat, cu spirit critic. Este încurajată interdisciplinaritatea în cercetarea doctorală, fără însă a deveni un scop în sine.

(5) În dezvoltarea propriilor argumente, autorul/autoarea trebuie să abordeze cu spirit critic contribuțiile bibliografice identificate. Se așteaptă ca studiile relevante publicate, atât cele recente cât și cele consacrate, să se regăsească nu numai în bibliografia autorului/autoarei, ci și în analiza istoriografiei problemei/literaturii secundare întreprinsă în teză. Analiza istoriografiei/literaturii secundare nu trebuie să fie o simplă înșiruire de autori și titluri de lucrări, ci trebuie să se refere la modul în care problemele examinate în studiul doctoral au fost anterior prezentate și analizate în literatura de specialitate. Lista bibliografică trebuie să aibă corespondent în trimiterile bibliografice din corpul lucrării, indiferent de forma în care este organizat aparatul critic.

(6) Numărul limbilor utilizate pentru parcurgerea bibliografiei problemei poate varia de la subiect la subiect, dar este de așteptat ca autorul/autoarea să fi consultat materiale în cel puțin o altă limbă pe lângă română.

(7) Concluziile tezei trebuie să evidențieze contribuția originală a doctorandului în problematica aleasă și nu trebuie să reprezinte un rezumat al conținutului studiului doctoral.

V. Cerințe de etică și integritate academică

(1) În procesul de redactare a tezei de doctorat, studentul-doctorand trebuie să respecte normele de etică și integritate academică în activitatea de cercetare și de publicare existente la nivel național și internațional, inclusiv normele citării surselor și întocmirii referințelor bibliografice. Este obligatorie menționarea sursei pentru orice material preluat și sunt interzise raportarea de rezultate sau date fictive, falsificarea de rezultate sau date, plagiatul și autoplajiatul. În situația în care doctorandul a valorificat

instrumente din domeniul Inteligenței Artificiale (IA), în *Introducere* vor fi furnizate detalii privitoare la modul în care acestea au fost utilizate, rezultatele obținute și potențialele elemente integrate în cadrul tezei de doctorat.

(2) Reproducerea întocmai a unor texte, idei, demonstrații sau date prezente în opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori este admisă doar pentru un număr limitat de propoziții sau fraze, indicate prin ghilimele, și cu citarea corectă și completă a sursei originale prin note/referințe bibliografice, astfel încât aceasta să poată fi identificată; de asemenea, preluările unor sintagme cu valoare teoretică/metodologică/interpretativă, impuse de alți autori, trebuie indicate prin ghilimele și menționarea sursei originale. Nota/referința trebuie să apară la finalul materialului parafrizat, nu la finalul paragrafului sau secțiunii în care a fost inclusă parafraza.

(3) Studentul-doctorand este autorul tezei de doctorat și își asumă corectitudinea datelor și informațiilor prezentate în teză, precum și opiniile și demonstrațiile exprimate în aceasta. Conducătorul de doctorat, cu sprijinul comisiei de îndrumare și integritate, are obligația să depună toate diligențele în ceea ce privește verificarea conformității tezei de doctorat în raport cu cerințele specifice unei creații originale.

VI. Analiza raportului de similitudine

(1) Teza de doctorat va fi verificată prin intermediul programului Turnitin, recunoscut de CNATDCU și Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Pentru a asigura relevanța analizei și depistarea similitudinilor, verificarea tezei de doctorat va fi realizată pe baza următoarelor standarde: programul informatic de depistare a similitudinilor va fi setat pentru a exclude automat citările și bibliografia din sursele identificate ca similitudini, iar limita maximă de cuvinte succesive similare excluse să fie de cel mult 8 cuvinte. Se recomandă activarea detectării similitudinilor cu surse publicate în alte limbi decât limba de redactare a tezei de doctorat, precum și cu conținuturi generate de programe de tip IA sau alte aplicații bazate pe modele de limbaj.

(3) Nu se acceptă eliminarea manuală din raport a similitudinilor, inclusiv a celor rezultate din citări între ghilimele, exceptând cazul în care sursa de similitudini reprezintă o versiune preliminară a aceleiași teze de doctorat realizată de același autor și păstrată în baza de date. Similitudinile vor fi analizate și interpretate de către comisia de îndrumare și integritate academică.

(4) Gradul de similitudine maxim acceptat este de 20% din totalul tezei de doctorat, exceptând similitudinile rezultate din lucrările proprii ale studentului-doctorand.

(5) Preluările neautorizate din orice alte surse sau diverse forme de plagiat sunt categoric interzise și sancționate drastic. În situația în care se constată astfel de situații membrii comisiei de îndrumare au obligația de a sesiza Comisia de etică, pentru luarea măsurilor care se impun.

(6) Analiza și interpretarea rezultatului raportului de similitudini sunt realizate de către comisia de îndrumare și integritate academică, care adoptă și motivează rezoluția privind gradul de similitudine (nu conține/conține preluări neautorizate sau plagiat). Similitudinile de 1% și mai mari provenite dintr-o singură sursă vor fi obligatoriu explicitate și motivate. În situații specifice, școala doctorală poate cere și studentului-doctorand un raport justificativ despre similitudinile respective.

VII. Criterii pentru acordarea calificativelor

(1) „Excelent”: teza de doctorat, relevantă în plan național și internațional, constituie rezultatul unei cercetări de importanță specială, cu contribuții incontestabile; teza prezintă distinct aportul personal al autorului și aduce în dezbateră publică o temă nouă sau materiale inedite, care contribuie evident la îmbunătățirea cunoașterii în domeniu și dovedește creativitate conceptuală și metodologică.

(2) „Foarte bine”: teza de doctorat, relevantă în plan național și internațional, constituie rezultatul unei cercetări de reală importanță cu contribuții notabile; teza oferă o viziune nouă, superioară din punct de vedere științific, asupra unui subiect cunoscut și dezbătut anterior în literatura de specialitate; metodologia de cercetare propusă este adecvată nivelului actual al cunoașterii, rezultând o mai bună înțelegere a temei abordate.

(3) „Bine”: teza de doctorat constituie rezultatul unui demers de cercetare valid sub aspectul surselor, al metodologiei și al interpretărilor; rezultatele obținute prin cercetarea doctorală sunt considerate pertinente în raport cu obiectivele stabilite.

(4) „Satisfăcător”: teza de doctorat constituie rezultatul unui demers de cercetare valid sub aspectul surselor și al metodologiei; nivelul elaborării și al interpretărilor este considerat unul modest.

(5) „Nesatisfăcător”: sub aspectul surselor, al elaborării și al interpretărilor, teza nu se conformează exigențelor studiilor universitare de doctorat. Acest calificativ poate fi acordat și din pricina identificării în teză a nerespectării eticii academice.